

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали

IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аносов К.Г. Фразеологические единицы – как материальные знаки национального бытия / К.Г.Аносов // Когнитивная лингвистика конца 20 века. Материалы Междунар. науч. конф. 7-9 октября 1997 г. В трёх частях. – Ч. 2. – Минск: МГЛУ. – 1997. – С. 52-53.
2. Бабушкин А.П. Типы концептов в лексико-фразеологической семантике языка / А.П.Бабушкин. – Воронеж: Изд-во Воронеж. гос. ун-та, 1996. – 104 с.
3. Вежбицкая А. Язык. Культура. Познание / А.Вежбицкая. – М.: Русские словари, 1996. – 416 с.
4. Квеселевич Д.И. Русско-английский фразеологический словарь / Д.И.Квеселевич. – Москва: Русский язык, 2001. – 705 с.
5. Кунин А.В. Англо-русский фразеологический словарь / А.В.Кунин. – Москва: Русский язык, 1984. – 944 с.
6. Кунин А.В. Фразеология современного английского языка / А.В.Кунин. – М.: Изд-во Международные отношения, 1972. – 288 с.
7. Маккей А. Словарь американских идиом: 8000 единиц / А.Маккей, Т.М.Ботнер, И. Д.Гейтс. – Санкт-Петербург: Лань, 1997. – 464 с.
8. Степанов Ю.С. Константы: Словарь русской культуры / Ю.С.Степанов. – М.: Академический проект, 2001 – 590 с.
9. АBBYU® Lingvo® 12 © 2006АBBYU Software.
10. Genouvrier E. Nouveau dictionnaire des synonymes / E.Genouvrier. – Paris: Librairie Larousse, 1997. – 510 p.
11. Lakoff G. The Contemporary Theory of Metaphor // Metaphor and Thought / Ed. by A.Ortony. – Cambridge: Cambridge University Press, 1993. – P. 203-251.
12. Lakoff G., Kovecses Z. The Cognitive Model of Anger Inherent in American English // Cultural Models in Language and Thought. – Cambridge: Cambridge University Press, 1987. – P. 195-227.
13. Maquet Ch. Dictionnaire analogique / Ch.Maquet. – P.: Librairie Larousse, 1936. – 591 p.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики німецької та французької мов РДГУ Палій В.П.

Михайлюкова Т.В.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ

Поняття картини світу (зокрема й мовної) ґрунтується на вивченні уявлень людини про світ. Картина світу – це результат обробки інформації про середовище і людину. Як глобальний образ, вона являє собою основу світобачення, світовідчуття і реалізується в різноманітних формах людської поведінки, до яких належить і людська мова. Сукупність уявлень про світ, зафіксованих у значенні різноманітних слів і висловів, формується в певну систему поглядів, які потребують свого подальшого осмислення [5].

Мовна картина світу – це «спосіб відбиття реальності у свідомості людини, що полягає у сприйнятті цієї реальності крізь призму мовних та культурно-національних особливостей, притаманних певному мовному колективу, інтерпретація навколишнього світу за національними концептуальними канонами» [6]. В свідомості людей, які належать тому чи іншому національному колективу, складається та передається із покоління в покоління свій образ картини світу, об'єктивної навколишньої дійсності. Картина світу, на думку багатьох лінгвістів, — вихідний глобальний образ світу, який репрезентує сутнісні властивості світу в розумінні її носіїв, лежить в основі світогляду людини та є результатом усієї її духовної активності. «Картина світу – створений людиною суб'єктивний образ об'єктивної – це не дзеркальне відображення світу, а завжди певна його інтерпретація» [8].

Власне термін «мовна картина світу» був введений у науковий обіг німецьким лінгвістом Йоганном Лео Вайсгербером (1899-1985) у 30-ті рр. ХХ століття. У статті «Зв'язок між рідною мовою та мисленням» Й.Л.Вайсгербер писав, що «словниковий запас конкретної мови включає загалом разом із сукупністю мовних знаків ще й сукупність понятійних розумових коштів, якими володіє мовне співтовариство; і в міру того, як і кожен носій мови вивчає цей словник, усі члени мовного співтовариства опановують цими розумовими засобами; у сенсі можна сказати, можливість рідної мови у тому, що вона містить у своїх поняттях і формах мислення певну картину світу і передає її всім членам мовного співтовариства» [3, 77]. У пізніх роботах картина світу вписується Й.Л.Вайсгербером у словниковий склад, включаючи в собі як лексичну семантику, так і семантику граматичних форм і категорій, морфологічних і синтаксичних структур.

Науковець допускав відносну свободу людської свідомості від мовної картини світу, але у її ж власних рамках, тобто своєрідність тієї чи іншої особистості обмежується національною специфікою мовної картини світу: так, німець зможе побачити світ таким, яким побачить його зі свого «вікна» росіянин чи індус. Дослідник свідчить, що ми маємо справу з вторгненням рідної мови в наші погляди: навіть там, де наш особистий досвід міг би показати нам щось інше, ми залишаємося вірні тому світогляду, який передано нам рідною мовою. У цьому, вважає Л.Вайсгербер, на мову впливає те, як ми розуміємо предмети, та визначаємо, які предмети ми піддаємо певній понятійній переробці.

У 30-х рр. Й.Л.Вайсгербер найважливішим методом вивчення картини світу визнає польове дослідження, в цьому він спирається на принцип взаємного обмеження елементів поля, сформульований Й.Триром. Словесне поле – це група слів, які використовуються для опису певної царини життя чи певної значеннєвої, понятійної, сфери. Це поле існує як єдине ціле, тому й значення окремих слів, до нього вхідних, визначається структурою поля й місцем кожного компонента у цій структурі. Структура ж поля визначається семантичною структурою конкретної мови, має свій погляд на об'єктивно існуючу мовну дійсність. При описі семантичних полів тієї чи іншої мови надзвичайно важливо брати до уваги то, які поля виглядають у цій мові найбільш багато і різноманітно: адже семантичне поле – це своєрідний фрагмент з проміжного світу рідної мови. Л.Вайсгербер створює класифікацію полів, розмежовуючи їх з погляду описуваної ними сфери дійсності, з урахуванням ступеня активності мови у тому формуванні.

Образ світу, втілений в мові, відповідає поняттю «мовної картини світу» (за термінологією американських когнітивістів – «концептуалізація світу, вміщена в мові»). Витоки ідеї про мовну картину світу належать В.Гумбольдту, який стверджував, що в «кожній природній мові є характерний тільки для неї огляд світу». «Всяка мова, – розмірковував В.Гумбольдт, позначаючи окремі предмети, насправді творить: вона формує для народу, який є її носієм, картину світу» [7, 151].

Погляди В. фон Гумбольдта сприйняли і розвинули неогумбольдтианці. Розвиваючи його ідеї, Й.Л.Вайсгербер, представник неогумбольдтианської лінгвістики, робить висновок, що в основу мовознавства повинні бути покладені такі головні положення: 1) мова виступає як середня ланка, де відбувається синтез внутрішнього світу людини та оточуючої її зовнішньої дійсності; 2) мовознавство ґрунтується на світорозумінні, що здійснюється через рідну мову [7, 157]. Мова – духовний світ, що постає перед конкретною людиною як щось об'єктивне, але стосовно до пізнаваного – суб'єктивним, одностороннім. Суб'єктами мовної картини світу є носії мови, оскільки картина світу є способом його пізнання, а отже, результатом когнітивної діяльності людей, відображенням результатів діяльності свідомості (за Гумбольдтом) [7, 159]. Для українського мовознавства величезну роль відіграли праці О.Потебні, який розвинув ідеї Гумбольдта і водночас впритул підійшов до тих питань, які поставила американська когнітивна антропологія.

Досліджуючи різні мовні системи, О.О.Потебня дійшов висновку, що шлях, яким іде думка людини, визначається її рідною мовою. А різні мови – різні системи прийомів мислення. До універсальних властивостей мов дослідник відносить їхню членороздільність (із

зовнішнього боку, тобто звуків) і те, що вони є суттю системи символів, службовців думки (із внутрішнього боку), а решта їх властивостей – індивідуальні, а не загальнолюдські. Приміром, немає жодної граматичної чи лексичної категорії, що є обов'язковою для всіх мов світу. За Потебнею, мова теж є формою думки, адже «мова є засобом не висловлювати вже готову думку, а створювати її, що має відбиток сформованого світогляду» [10, 345].

У лінгвокультурології розмежовують мовну і концептуальну картини світу. Концептуальна картина світу – це не лише система понять про сукупність реалій довкілля, а й система смислів, втілена в ці реалії через слова – концепти. Концептуальна картина світу є значно ширшою, ніж мовна, тому що в її створенні беруть участь різні типи мислення. Мовна картина світу – це система взаємопов'язаних мовних одиниць, що відбиває об'єктивний стан речей довкілля і внутрішнього світу людини. Якщо концептуальна картина світу існує у вигляді концептів, які утворюють концептосферу, то мовна картина світу існує у вигляді значень мовних знаків, які утворюють сукупний семантичний простір мови [11, 114].

Дослідники мовної картини світу наголошують на таких її особливостях: кожен народ має певні відмінності у своїй мовній картині світу. Мовна картина світу є вторинною за своєю природою, антропоморфною за спрямованістю. В.М.Телія уявляє мовну картину світу як інформацію, розсіяну по всьому концептуальному каркасу й пов'язану з формуванням самих понять за допомогою маніпулювання мовними значеннями. Науковець відзначає, що мовна картина світу не має чітких меж, тому ї місця щодо концептуальної моделі світу не може бути визначене як периферія [11, 117].

Сучасні уявлення про мовну картину світу у викладі Ю.Д.Апресяна виглядають таким чином. Кожна мова відзеркалює певний спосіб сприйняття та концептуалізації світу. Відображені в ній значення створюють цілісну систему поглядів, свого роду певну колективну філософію, яка стає обов'язковою для всіх носіїв мови. Властивий певній мові спосіб концептуалізації дійсності – частково універсальний, частково національно-специфічний, тому носії різних мов можуть бачити світ по-різному, крізь призму своїх мов [2, 43].

Під категорією «мовна картина світу» В.Д.Ужченко розуміє «вербалізовані інтерпретації, мовними соціумами навколишнього світу й самих себе в цьому світі» [12, 67]. Він констатує, що картина світу є власне світобаченням як кожної окремої людини, так і етносу загалом, вона є результатом сприйняття та осмислення навколишнього світу, зафіксованого в мові. Унаслідок процесів взаємодії людини з реальним світом виникає неперервний зв'язок між людиною, всесвітом та її мовою, де всі елементи взаємопов'язані [12, 68].

Схожу думку має І.О.Голубовська, яка визначає мовну картину світу як «виражене засобами певної мови світовідчуття та світорозуміння етносу, вербалізовану інтерпретацію мовним соціумом навколишнього світу і себе в цьому світі» [4, 6]. Ця дослідниця розрізняє концептуальну і мовну картини світу, наголошуючи на тому, що для останньої характерне повсякденне, наївне відображення реальності, на противагу науковості та загальнолюдському характеру концептуальної картини світу [4, 38].

Російський психолог Ю.А.Аксьонова вважає: картина світу є змістовним аспектом образу світу, сукупністю його складових – конкретних образів, уявлень, значень, певною мірою впорядкованих, а тому з точки зору наявності рівнів соціального простору можна виділити в ній такі компоненти: одиничні (індивідуальні), особливі (ті, які поділяють люди певної соціальної або статево-вікової групи) й загальні (ті, які поділяє людство в цілому, – універсальні) [1, 169]. Дослідниця зауважує, що картина світу традиційно центрується на «я», її основою є події особистого життя, «індивідуальна історія діяльностей».

Цю думку поділяє Н.В.Летуновська, яка пише, що у ході особистісного розвитку людина засвоює, з одного боку, ті елементи картини світу, які характерні для певного соціуму, тобто певні стереотипні уявлення народу, з яким особистість себе ідентифікує. З іншого боку, власний досвід освоєння світу створює індивідуальні уявлення. Специфіка формування картини світу у свідомості особистості – багаторівневість формування – накладає відбиток на результат цього процесу, позаяк дана картина не є чимось однорідним [9,8].

Дослідження мовної картини світу ведеться в двох напрямках, у відповідності з названими двома складовими цього поняття. З однієї сторони, на основі системного семантичного аналізу лексики певної мови здійснюється реконструкція цілої системи уявлень, відображених у даній мові, безвідносно до того, являється вона специфічною для даної мови чи універсальною. З іншої сторони, досліджуються окремі характерні для даної мови (лінгвоспецифічні) концепти, що володіють двома властивостями: вони являються «ключовими» для даної культури (в тому значенні, що дають «ключ» до її розуміння) і одночасно відповідні слова, що важко перекласти іншими мовами: еквівалент перекладу яких або взагалі відсутній (як, наприклад, для українських слів *призьба, кум, кривда, рушник, вареники, борщ, вишиванка, гопак, козак, отаман, гетьман,*), або такий еквівалент в принципі є, але не містить саме тих компонентів значення, які являються для даного слова специфічними (такі, наприклад, українські лексеми *танок, доля, воля, свій/чужий, верба, калина, лихо*).

Отже, мовна картина світу відбивається насамперед у словнику. Головну предметну основу неї створює природа (грунт, клімат, географічні умови, рослинний і тваринний світ образу і т.п.), ті чи інші події. Кожна природна мова відображає певний спосіб сприйняття і організації (концептуалізації) світу. Виражені в ній значення складаються в деяку єдину систему поглядів, свого роду колективну філософію, яка нав'язується в якості обов'язкової для всіх носіїв мови. Властивий даній мові спосіб концептуалізації дійсності дещо універсальний, дещо національно специфічний, так що носії різних мов можуть бачити світ трохи по-різному, через призму своїх мов. З другої сторони, мовна картина світу являється «наївною» в том смислі, що в багатьох суттєвих відношеннях вона відрізняється від «наукової» картини. При цьому відображені в мові наївні уявлення зовсім не примітивні: в багатьох випадках вони не менш складні і цікаві ніж наукові. Такі, наприклад, уявлення про внутрішній світ людини, які відображають досвід інтроспекції десятків поколінь протягом багатьох тисячоліть і здатні служити надійним провідником в цей світ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аксенова Ю.А. Символы мироустройства в сознании детей / Ю.А.Аксенова. – Екатеринбург: Деловая книга, 2000. – 272 с.
2. Апресян Ю.Д. Эмоциональная система. Образ человека по данным языка: попытка системного описания / Ю.Д.Апресян / Вопросы языкознания. – 1995. – № 1. – С. 37-65.
3. Вайсгербер Й.Л. Родной язык и формирование Духа / Й.Л.Вайсгербер. – М.: Наука, 2004. – 232 с.
4. Голубовська І.О. Етнічні особливості мовних картин світу / І.О.Голубовська. – К.: Логос, 2004. – 284 с.
5. Грабовий П.А. Мовна картина світу як об'єкт лінгвокультурологічних досліджень / П.А.Грабовий [Електроний ресурс]. – Режим доступу: http://dspace.udpu.org.ua:8080/jspui/bitstream/6789/1961/1/Grabovyi_Tezy.pdf.
6. Грушеніна О.Б. Поняття мовної та концептуальної картин світу у науці про мову / О.Б.Грушеніна [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://naub.oa.edu.ua/2012/ponyattya-movnoji-ta-kontseptualnoji-kartyn-svitu.html>.
7. Гумбольдт В. Язык и философия культуры / В.Гумбольдт. – М.: Прогресс, 1985. – 451 с.
8. Косенко О.С. Мовна картина світу / О.С.Косенко [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-text-11962.html>.
9. Летуновская Н.В. Лексико-семантическая репрезентация концепта «красота» в немецком и русском языках: Автореф. ... канд. филол. Наук / Н.В.Летуновская. – Тамбов: Тамбовский государственный университет, 2005. – 37 с.
10. Потебня А. А. Слово и миф / А.А.Потебня. – М.: Правда, 1989. – 624 с.
11. Телия В.Н. Русская фразеология: Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты / В.Н.Телия. – М.: Школа «Языка русской культуры», 1996. – 284 с.

12. Ужченко В. Д. Актуальні питання розвитку української мови / В.Д.Ужченко. – Луганськ: Альма-матер, 2005. – 146 с.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри романо-германської філології РДГУ Воробйова І.А.

Немеришина М.В.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ)

Концепт є ключовим об'єктом когнітивних досліджень в антропоцентричній парадигмі сучасної гуманітарної науки. Складність і поліфункціональність поняття «концепт» зумовлює існування широкого розмаїття теоретичних тлумачень його природи. Постійне зростання інтересу до лінгвокультурологічних досліджень пояснюється об'єктивними процесами, що характеризуються не лише своєю різноманітністю, але й можливістю їхнього втілення в нових мовних формах.

Як джерело культурологічної інформації, концепт «дружба» вважається ціннісним орієнтиром людини поряд з іншими такими важливими концептами, як «воля», «свобода», «кохання», «краса», «життя». Феномен дружба належить до найдавнішого архетипу людської свідомості свій-чужий, який є фундаментальним у розвитку народу й національної культури. Концепт «дружба» був об'єктом семантичного вивчення (А.Вежицька), системного і функціонально-когнітивного аналізу в російській мові (О.О.Арапова, О.Ю.Лукашкова, Л.В.Садчікова), порівняльного дослідження в англійській, німецькій і російській мовах (М.О.Хізова, Н.Ю.Макшанова). Щодо засобів його вираження, вивчення яких є важливим і актуальним у сучасній лінгвістиці, то цей аспект потребує нових ґрунтовних досліджень.

Актуальність даної статті полягає в тому, що аналіз паремійних одиниць в лінгвістичних працях французького, англійського, українського народів дозволяє виявити загальнолюдські особливості, виділити спільні та відмінні риси, притаманні їм. Робота є актуальною, бо сприяє визначенню специфіки паремій кожної з ілюстрованих національних культур, чому приділялось недостатньо уваги в лінгвістиці. Проблематика мовного вираження головних концептів реальності, зокрема концепту «ДРУЖБА» як одного з найважливіших та найскладніших для пізнання, є перманентно перспективною і цікавою для подальших мовознавчих пошуків, адже дотепер ця проблематика залишається недостатньо вивченою і потребує подальшого всебічного і поглибленого висвітлення й аналізу.

Відповідно об'єктом нашого дослідження стане сам концепт «ДРУЖБА», а предметом – аналіз змісту цього концепту та дослідження різноманітних засобів його вираження на основі паремій французької, англійської та української лінгвокультур.

Концепт має складну багатогранну структуру, це відмічає Л.Г.Бабенко [4], В.А.Маслова [7], З.Д.Попова [8], Й.А.Стернін [9] та ін. Учені одногосно схиляються до того, що для дослідження концептів слід використовувати сукупність різноманітних методів.

Отже, розпочнемо із визначення досліджуваного концепту. У сучасній французькій, англійській та українській мовах він позначається у першу чергу відповідно за допомогою слів *amitié/ami, friendship/friend* та *дружба/друг*.

Дружба – багатоаспектне явище, що потребує розгляду в рамках суміжних дисциплін. Дослідження тлумачень «дружби» дають підстави стверджувати, що це – особливі стосунки, засновані на спільності інтересів, взаємній прихильності, духовній близькості; це – «індивідуально-виборні відносини, що можуть характеризуватися процесами зближення, взаємними очікуваннями відповідних почуттів та переваг» [5; 330]. Також слід зауважити, що «дружба» – це єдине з усіх емоційних почуттів, що потребує взаємності. Відомо, що кохати,

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Доброчинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ASKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»).....	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rue» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова).....	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ.....	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США.....	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	108
СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.	111
<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ.....	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРІКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРІКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ.....	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ).....	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ).....	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ).....	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлисту́н А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА.....	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС».....	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)..	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ.....	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСІВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРИ ВЛАДИ»).....	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання ***Воробйова І.А.***

Комп'ютерна верстка ***Воробйова І.А.***